

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक त्र्याऐंशी

लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्या: वाढत्या घृणास्पद कृत्यांचे उकलणे

Jeff Pippenger

2024-02-16

यहेज्केल अध्याय आठमध्ये चार क्रमशः वाढत जाणाऱ्या घृणास्पद गोष्टी मांडल्या आहेत, ज्या लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्यांचे प्रतिनिधित्व करतात. १८६३ मधील बंडाने हबक्कूकच्या दोन पट्ट्यांचा एक बनावट प्रतिरूप निर्माण केले, जसे अहरोनाने मत्सराची एक बनावट प्रतिमा—आपल्या सोन्याच्या वासराद्वारे—त्या अगदी काळात उभी केली होती, जेव्हा देव मोशेला दहा आज्ञांच्या दोन पट्ट्या देत होता. विल्यम मिलर यांच्या स्वप्नात दर्शविल्याप्रमाणे, लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमने जेव्हा पायाभूत सत्ये दूर करण्याचे कार्य सुरू केले, तेव्हा पहिल्या पिढीच्या नेतृत्वाने प्रथम बायबलच्या अधिकारास, आणि नंतर भविष्यवाणीच्या आत्म्यास नाकारण्यास सुरुवात केली. हे बंड इतके वाढले की १८८८ च्या अगोदरच केलॉगचा अध्यात्मवाद (सर्वेश्वरवाद) त्यांच्या इतिहासात प्रवेश करून आला.

१८८८ च्या बंडाच्या वेळी, यहेज्केलच्या प्रतिमांच्या कोठड्यांनी दर्शविलेला अध्यात्मवाद अशा टप्प्यावर पोहोचला की मिनिआपोलिसचे संदेशवाहक, तसेच संदेष्टी आणि अगदी पवित्र आत्माही नाकारले गेले.

“आपल्या अनुभवात आपण पाहिले आहे की, जेव्हा प्रभु पवित्रस्थानाच्या उघड्या दारातून आपल्या लोकांवर प्रकाशकिरणे पाठवितो, तेव्हा सैतान अनेकांच्या मनांना उद्युक्त करतो. पण शेवट अद्याप आलेला नाही. असे काही असतील जे प्रकाशाचा विरोध करतील आणि ज्यांना देवाने प्रकाश संप्रेषित करण्यासाठी आपली माध्यमे केले आहे, त्यांनाच खाली दडपतील. आध्यात्मिक गोष्टी आध्यात्मिक रीतीने ओळखल्या जात नाहीत. राखणदारांनी देवाच्या उलगडत जाणाऱ्या दैवी व्यवस्थेप्रमाणे पाऊल ठेवलेले नाही, आणि खरा स्वर्गप्रेरित संदेश व संदेशवाहक यांची तुच्छता केली जाते.”

“या सभेतून असे पुरुष निघून जातील की जे सत्य जाणत असल्याचा दावा करतात, परंतु आपल्या आत्म्यांभोवती स्वर्गाच्या करघ्यावर न विणलेली वस्त्रे गोळा करीत आहेत. त्यांनी येथे जो आत्मा ग्रहण केला आहे, तोच ते आपल्याबरोबर घेऊन जातील. आपल्या कार्याच्या भविष्याविषयी मला थरथर वाटते. जे या ठिकाणी देवाने दिलेल्या पुराव्यापुढे शरण जाणार नाहीत, ते देव ज्यांचा उपयोग करीत आहे त्या आपल्या बंधूंच्याविरुद्ध युद्ध करतील. जेव्हा संधी येतील, तेव्हा ते आतापर्यंत ज्या प्रकारचे युद्ध करीत आले आहेत, त्याच प्रकारचे युद्ध पुढे चालविणे आणि अधिक पुढे नेणे ते फार कठीण करतील. या पुरुषांना हे पटवून देण्यासाठी संधी मिळतील की ते देवाच्या पवित्र आत्म्याविरुद्ध युद्ध करीत आले आहेत. काही जण खात्री पावतील; परंतु इतर जण स्वतःच्या आत्म्यालाच घट्ट धरून राहतील. ते स्वतःला नाकारून प्रभु येशूला आपल्या हृदयांत येऊ देणार नाहीत. ते अधिकाधिक फसवले जातील, इतके की सत्य आणि धार्मिकता यांचा विवेक त्यांना उरणार नाही. ते, दुसऱ्या एका आत्म्याच्या प्रभावाखाली, कार्यावर असा साचा बसविण्याचा प्रयत्न करतील की ज्यास देव मान्यता देणार नाही; आणि मानवी मनांवर नियंत्रण गाजवून, अशा रीतीने देवाचे कार्य आणि हेतू यांवर ताबा मिळविण्याच्या प्रयत्नात, सैतानाचे गुणधर्म प्रत्यक्ष आचरणात आणण्याचा ते प्रयत्न करतील.”

“जर आपल्या बंधूंनी या सभेत उपवास केला असता, प्रार्थना केली असती, आणि देवासमोर आपली अंतःकरणे नम्र केली असती, तसेच शांतपणे बसून एकत्रितपणे शास्त्रांचे परीक्षण केले असते, तर देवाचे गौरव झाले असते. परंतु त्या सभेत आणण्यात आलेल्या पूर्वग्रहाच्या आत्म्याने देवाच्या अत्यंत समृद्ध आशीर्वादाचे दार बंद केले, आणि ज्यांच्यात हा आत्मा होता ते देवासमोर पश्चात्ताप करेपर्यंत, तसेच त्यांनी पवित्र आत्म्याचा अपमान करण्याच्या आणि दुसऱ्या आत्म्याचे धारण करण्याच्या किती जवळ ते आले होते याची काही जाणीव होईपर्यंत, प्रकाश पाहण्यास अनुकूल स्थितीत असणार नाहीत.” The 1888 Materials, 832.

१८८८ नंतर, सिस्टर व्हाइट यांनी देवाच्या मंडळीबद्दल व कार्याबद्दल “भविष्यासंबंधी थरथर कापले.” त्यांनी पाहिले की त्या सभेमुळे लाओदिकीया-स्वभावाच्या अँडव्हेंटिझमचे नेते असलेल्या पुरुषांमध्ये सतत आध्यात्मिक युद्ध निर्माण होईल, आणि “the daily” संबंधीचा वाद हा त्यांच्या भविष्यवाण्या त्या अगदी त्या पिढीवर पूर्ण झाल्याचा पुरावा आहे. त्यावेळी अशा पुरुषांकडून युद्ध चालविले गेले ज्यांनी “स्वर्गातून पाठविलेल्या संदेश व संदेशवाहकांची” खात्री करण्यासाठी देवाने दिलेल्या “पुराव्यास शरण” गेले नाही, आणि त्या पुरुषांनी “देवाच्या पवित्र आत्म्याविरुद्ध” युद्ध केले. दुसऱ्या पिढीने देवाच्या न्यायाच्या अग्नीद्वारे प्रकाशनगृह व सॅनिटोरियम भूमिसात होताना पाहिले.

“आज मला एल्डर डॅनिएल्स यांचे रिक्तू ऑफिस आगीत नष्ट झाल्याविषयी पत्र मिळाले. कार्याच्या हेतूस झालेल्या या मोठ्या हानीचा विचार करता मला अत्यंत दुःख होत आहे. कार्याची जबाबदारी ज्यांच्यावर आहे त्या बंधूकरिता आणि ऑफिसमधील कर्मचाऱ्यांकरिता हा काळ अत्यंत कठीण परीक्षेचा असला पाहिजे, हे मला ठाऊक आहे. जे जे पीडित आहेत, त्यांच्याबरोबर मीही पीडित आहे. परंतु या दुःखद वार्तेने मला आश्चर्य वाटले नाही; कारण रात्रीच्या दृष्टांतांत मी बॅटल क्रीकवर अग्नीप्रमाणे ज्वलंत अशी तलवार पसरवून उभा असलेला एक देवदूत पाहिला आहे. एकदा, दिवसा, लेखणी माझ्या हातात असताना, मला भान राहिले नाही, आणि असे भासले की ही ज्वालामय तलवार प्रथम एका दिशेला आणि मग दुसऱ्या दिशेला फिरत आहे. आपत्तीमागून आपत्ती येत असल्याचे दिसत होते, कारण स्वतःचा गौरव व उन्नती साधण्यासाठी मनुष्यांनी केलेल्या योजनेमुळे देवाचा अनादर झाला होता.”

“आज सकाळी मी गंभीर प्रार्थनेत प्रेरित झाले की, प्रभूने रिक्तू अँड हेराल्ड कार्यालयाशी संबंधित असलेल्या सर्वाना कसून शोध घेण्यास मार्गदर्शन करावे, जेणेकरून देवाने दिलेल्या अनेक संदेशांकडे त्यांनी कोणत्या बाबतीत दुर्लक्ष केले आहे हे त्यांना दिसून यावे.

“काही काळापूर्वी Review कार्यालयातील बंधूंनी आणखी एक इमारत उभारण्याविषयी माझा सल्ला मागितला होता. त्या वेळी मी असे म्हटले की, Review and Herald कार्यालयास आणखी एक इमारत जोडण्याच्या बाजूने असणाऱ्यांसमोर जर भविष्याचा नकाशा उघड केला गेला असता, जर त्यांना Battle Creek येथे काय होणार आहे हे दिसले असते, तर तेथे आणखी एक इमारत उभारण्याविषयी त्यांच्या मनात कोणताही प्रश्न उरला नसता. देव म्हणाला: ‘माझ्या वचनाचा तिरस्कार करण्यात आला आहे; आणि मी उलथापालथ करीन, होय, उलथापालथ करीन.’”

“इ. स. 1901 मध्ये बॅटल क्रीक येथे भरलेल्या जनरल कॉन्फरन्समध्ये, प्रभूंनी आपल्या लोकांना याचा पुरावा दिला की तो सुधारणेसाठी बोलावीत होता. मनांना दोषी ठरविण्यात आले, आणि हृदये स्पर्शिली गेली; पण सखोल कार्य झाले नाही. जर त्या वेळी हट्टी अंतःकरणे देवापुढे पश्चात्तापाने तुटली असती, तर देवाच्या सामर्थ्याच्या आतापर्यंत कधीही दिसलेल्या महानतम प्रकटीकरणांपैकी एक तेथे दिसले असते. पण देवाचा सन्मान करण्यात आला नाही. त्याच्या आत्म्याच्या साक्षींकडे लक्ष देण्यात आले नाही. सत्य आणि नीतिमत्तेच्या तत्त्वांना, जी प्रभूच्या कार्यात सदैव टिकवून ठेवली गेली पाहिजेत, उघडपणे विरोध करणाऱ्या आचरणांपासून लोक वेगळे झाले नाहीत.”

“एफिसस येथील मंडळीला आणि सार्दिस येथील मंडळीला दिलेले संदेश, जो आपल्या लोकांसाठी मला शिक्षण देतो त्याच्याकडून, मला वारंवार पुनःपुन्हा सांगितले गेले आहेत. ‘एफिसस येथील मंडळीच्या दूतास लिही; जो आपल्या उजव्या हातात सात तारे धरून ठेवितो, जो सात सोन्याच्या दीपस्तंभांच्या मध्ये फिरतो, तो असे म्हणतो; मी तुझी कृत्ये, तुझे श्रम, आणि तुझा धीर जाणतो; आणि हेही की, जे दुष्ट आहेत त्यांना तू सहन करू शकत नाहीस; आणि जे स्वतःला प्रेषित म्हणवितात, परंतु तसे नाहीत, त्यांची तू परीक्षा घेतलीस आणि त्यांना खोटे ठरविले आहेस; आणि तू सहन केले आहेस, आणि तुला धीर आहे, आणि माझ्या नावाकरिता तू श्रम केले आहेत, आणि खचला नाहीस. तरीसुद्धा मला तुझ्याविरुद्ध थोडेसे आहे, कारण तू आपले पहिले प्रेम सोडून दिले आहेस. म्हणून तू कोठून पडलास हे स्मरण कर, आणि पश्चात्ताप कर, आणि पहिली कृत्ये कर; नाहीतर मी लवकरच तुझ्याकडे येईन, आणि जर तू पश्चात्ताप केला नाहीस, तर तुझा दीपस्तंभ त्याच्या जागेवरून काढून टाकीन.’ प्रकटीकरण 2:1-5.”

“‘सार्दीस येथील मंडळीच्या दूताला लिही; ज्याच्याकडे देवाचे सात आत्मे आणि सात तारे आहेत, तो असे म्हणतो: मला तुझी कृत्ये ठाऊक आहेत, की तू जिवंत आहेस असे तुझे नाव आहे, पण तू मेलेला आहेस. जागृत हो, आणि जे उरले आहे व मरणासन्न झाले आहे ते दृढ कर; कारण देवापुढे तुझी कृत्ये परिपूर्ण असल्याचे मला आढळले नाही. म्हणून तू कसे ग्रहण केले आणि ऐकले हे स्मरणात ठेव, ते दृढपणे धरून ठेव, आणि पश्चात्ताप कर. म्हणून जर तू जागृत राहणार नाहीस, तर मी तुझ्यावर चोराप्रमाणे येईन; आणि मी तुझ्यावर कोणत्या घडीस येईन हे तुला कळणार नाही.’ प्रकटीकरण ३:१-३.”

“आपण या इशान्यांची पूर्तता होताना पाहत आहोत. यांप्रमाणे शास्त्रवचने यापूर्वी कधीही इतक्या कठोरपणे पूर्ण झाली नव्हती.”

“माणसे अत्यंत काळजीपूर्वक उभारलेल्या, अग्निरोधक इमारती बांधू शकतील; परंतु देवाच्या हाताचा एक स्पर्श, स्वर्गातून आलेली एक ठिणगी, प्रत्येक आश्रयस्थान झाडून टाकील.”

“मला काही सल्ला द्यावयाचा आहे काय, असे विचारले गेले आहे. बॅटल क्रीकवर टांगलेली ज्वलंत तलवार कोसळू नये, या आशेने देवाने मला जो सल्ला दिला होता तो मी आधीच दिला आहे. आता ज्याची मला भीती वाटत होती ते घडून आले आहे—रिव्ह्यू अँड हेराल्ड इमारत जळून गेल्याची बातमी आली आहे. ही बातमी आली तेव्हा मला काहीच आश्चर्य वाटले नाही, आणि माझ्याकडे बोलण्यास शब्दही नव्हते. वेळोवेळी इशान्यांच्या रूपाने मला जे काही सांगावे लागले, त्याचा काही परिणाम झाला नाही; उलट ज्यांनी ते ऐकले ते अधिक कठोर झाले, आणि आता मी एवढेच म्हणू शकते: मला फार दुःख होत आहे, अतिशय फार दुःख होत आहे, की हा आघात येणे आवश्यक ठरले. पुरेसा प्रकाश देण्यात आला होता. त्यानुसार आचरण केले गेले असते, तर पुढील प्रकाशाची आवश्यकता भासली नसती.” Testimonies, volume 8, 97-99.

अॅडव्हेंटिझमची दुसरी पिढी हा विजय नव्हता, आणि येहेज्केल अध्याय आठच्या परिपूर्तीत, बंडखोरी केवळ अधिकच तीव्र होत गेली.

“लिखिलेल्या संदेशांद्वारे आणि अग्नीद्वारे प्रभुने जाहीर केले आहे की त्याला आपल्या लोकांनी बॅटल क्रीक सोडून बाहेर पडावे असे वाटते. देव आम्हांस त्याचा आवाज ऐकण्यास सहाय्य करो. बॅटल क्रीकमधील आमच्या दोन महान संस्था अग्नीत नष्ट झाल्या, याचा आमच्यासाठी काहीच अर्थ नाही काय? तुम्ही म्हणाल, ‘परंतु नव्या सॅनिटॅरियममध्ये पुष्कळ रुग्ण आहेत.’ होय; पण तेथे अनेक हजार रुग्ण असले तरी, आमच्या लोकांनी बॅटल क्रीकमध्ये घरे बांधावीत आणि तेथे स्थायिक व्हावे, याच्या समर्थनार्थ तो कोणताही युक्तिवाद ठरणार नाही.”

“प्रलोभने वाढत आहेत. मनुष्य देवाने आपल्या आत्म्याच्या साक्षीद्वारे पाठविलेला प्रकाश नाकारत आहेत, आणि ते स्वतःच्या युक्त्या व स्वतःच्या योजना निवडत आहेत. मनुष्य असेच देवापासून स्वतःला वेगळे करीत राहतील काय? त्याने आपल्या अप्रसन्नतेचे प्रकटीकरण यापूर्वी केले आहे त्यापेक्षा आणखी अधिक ठळक रीतीने करणे आवश्यक आहे काय?” Pamphlets, SpTB06, 45.

मनुष्य स्वतःच्या युक्त्या आणि स्वतःच्या योजना निवडीत होते, जसे येहेज्केल अध्याय आठमधील प्रतिमांच्या कोठड्यांतील सत्तर ज्येष्ठांनी दर्शविले होते; त्यांनी अशी घोषणा केली, “परमेश्वर आम्हांस पाहत नाही.” प्रभूने एक संदेष्टी उभी केली आणि तिला नेमके चाळीस वर्षे, म्हणजे 1884 पर्यंत, “उघड दर्शने” दिली. या देणगीवर त्याने स्वतःची मोहोर ठेवली; कारण त्याने ती दिली आणि तिचा शेवट पोर्टलँड नावाच्या नगरात केला, आणि ती त्याने चाळीस वर्षांसाठी दिली. “उघड दर्शने” थांबण्याच्या अगदी आधी, 1881 आणि 1882 मध्ये, प्राचीन पुरुषांनी बायबल व प्रॉफेसीच्या आत्म्याच्या अधिकाराला कमकुवत करणे सुरू केले. त्यानंतर “उघड दर्शने” 1884 मध्ये थांबली, आणि चार वर्षांत 1888 च्या जनरल कॉन्फरन्समध्ये कोरह, दाथान आणि अबीराम यांचा बंड पुन्हा घडून आला.

१८८८ मधील बंडाने अशा बंडखोरीची तीव्र वाढ निर्माण केली की, देवाने लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमच्या इतिहासात थेट हस्तक्षेप करून प्रकाशनकार्य आणि आरोग्यकार्य जाळून टाकले. तरीसुद्धा त्या थेट न्यायदानांनी सुरू असलेल्या

बंडखोरीला परावृत्त केले नाही. १९१९ मध्ये एक बायबल परिषद झाली, जिथे दुसऱ्या पिढीतील प्रमुख बंडखोरांपैकी एक, धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या विद्यापीठांत प्रशिक्षण घेतलेला धर्मतज्ज्ञ विल्यम वॉरेन प्रेस्कॉट, "the daily" हे ख्रिस्ताच्या पवित्रस्थानातील सेवाकार्याचे प्रतिनिधित्व करते असा दावा करणारा सैतानी दृष्टिकोन पुढे रेटणारा प्रमुख नेता होता, आणि त्याने सादरीकरणांची एक मालिका दिली.

इतिहासाने ओळखून दाखविले आहे की १९१९ मधील त्या बायबल परिषदेतील प्रिस्कॉटने अशी सुवार्ता मांडली, जी मिलराइट्सच्या भविष्यवाणीच्या संदेशातील प्रत्येक तत्त्व काढून टाकण्यावर आधारित होती. त्याने तेवीसशे दिवसही काढून टाकण्याचा प्रयत्न केला, परंतु तो त्यात यशस्वी झाला नाही. तरीसुद्धा त्याने अशी सुवार्ता मांडली जी मिलराइट्सच्या भविष्यवाणीविषयक समजुतीपासून पूर्णपणे रिक्त होती. सभेत त्याची सुवार्ता नाकारली गेली; परंतु तरीही त्या आंधळ्या नेत्यांनी त्याच्या व्याख्यानमालेचा संग्रह करून The Doctrine of Christ या शीर्षकाचे एक पुस्तक तयार करण्याचे ठरविले. ते पुस्तक लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या तिसऱ्या पिढीच्या आगमनाचे प्रतीक ठरले.

हे पुस्तक हबककूक अध्याय दोनमधील मिलेराईट सुवार्तेपेक्षा भिन्न अशी दुसरी सुवार्ता दर्शविते, आणि पॉल आपल्याला कळवितो की दुसरी सुवार्ता मुळीच सुवार्ता नाही.

ख्रिस्ताच्या कृपेमध्ये तुम्हांला बोलाविणाऱ्याकडून तुम्ही इतक्या लवकर दूर जाऊन दुसऱ्याच सुवार्तेकडे वळलात, याचे मला आश्चर्य वाटते; ती दुसरी सुवार्ता नव्हे; परंतु काही जण तुम्हांला व्याकुळ करीत आहेत व ख्रिस्ताची सुवार्ता विपर्यस्त करू पाहत आहेत. परंतु आम्ही, किंवा स्वर्गातून आलेला एखादा देवदूतसुद्धा, आम्ही तुम्हांला जी सुवार्ता सांगितली आहे तिच्याविरुद्ध दुसरी कोणती सुवार्ता तुम्हांला सांगू लागला, तर तो शापित असो. आम्ही पूर्वी म्हटल्याप्रमाणे, तसेच मी आता पुन्हा म्हणतो: तुम्ही जी सुवार्ता ग्रहण केली आहे तिच्याविरुद्ध जर कोणी दुसरी सुवार्ता तुम्हांला सांगितली, तर तो शापित असो. गलतीकरांस १:६-९.

अॅडव्हेंटिझमची तिसरी पिढी यहेज्केलच्या तिसऱ्या घृणास्पद कृत्याने दर्शविली आहे, जिथे स्त्रिया तम्मूजसाठी रडत आहेत. तम्मूज हा सुपीकता आणि वनस्पतींच्या चक्रांशी संबंधित मेसोपोटेमियन देव होता. तम्मूजचे कधी मेंढपाळ म्हणून तर कधी एका तरुण पुरुषाच्या रूपात चित्रण केले जात असे, आणि तो ऋतूंच्या बदलांशी व पिकांच्या वाढीशी जोडलेला होता. तम्मूजचा मृत्यू आणि त्यानंतरचे पुनरुत्थान हे कृषी पंचांगाशी संबंधित होते. पुराणकथेनुसार, तम्मूज उन्हाळ्याच्या महिन्यांत मरत असे किंवा अदृश्य होत असे; हे उष्ण, कोरड्या ऋतूमध्ये वनस्पतींच्या कोमेजण्याचे प्रतीक मानले जाई. तम्मूजसाठीचे रडणे हा एक शोकविधी होता, ज्यामध्ये उन्हाळ्याच्या महिन्यांत तम्मूजच्या मृत्यूचे किंवा अदृश्य होण्याचे विलाप केले जाई, आणि त्यानंतर त्याच्या पुनरुत्थानाबद्दल आनंद व्यक्त केला जाई; हे वनस्पतीसृष्टीचे आणि कृषीजीवनाचे नूतनीकरण दर्शवित असे.

तम्मूजासाठी रडणे हे एका खोट्या उत्तरवृष्टीच्या संदेशाचे प्रतीक आहे, आणि हाच तो संदेश होता ज्याचे प्रतिनिधित्व W. W. Prescott यांच्या सुवार्तेने केले. इ.स. १८६३ मधील बंडखोरीत सुरू झालेल्या भविष्यवाणीच्या पायाभरणीच्या दूरकरणाने इ.स. १९१९ मध्ये अशा अवस्थेला गाठले की, लाओदिकीयेतील अॅडव्हेंटवादाने त्या खोट्या सुवार्तेला स्थापन होऊ दिले. ती खोटी सुवार्ता पूर्णपणे धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या कार्यपद्धतीवर आधारित होती. तिचे मूळ शिल्पकार W. W. Prescott होते, आणि विल्यम मिलरप्रमाणेच, या दोघांचीही सुवार्ता दानियेलच्या पुस्तकातील "the daily" यांच्या त्यांच्या मूलभूत समजुतीवर आधारलेली होती. या दोन्ही सुवार्तांचे प्रतिनिधित्व 2 Thessalonians मधील त्या उताऱ्यात केलेले आहे, जिथे मिलर यांनी प्रथम शोधले की "the daily" हे मूर्तिपूजकत्वाचे प्रतिनिधित्व करते. त्या उताऱ्यात मिलर यांच्याद्वारे प्रतिनिधित्व केलेला एक वर्ग आहे, जो पौलाने सादर केलेले सत्य स्वीकारतो, आणि दुसरा एक वर्ग आहे, ज्याच्याकडे सत्याविषयी प्रेम नाही.

शेवटच्या दिवसांत, मिलरद्वारे प्रतिनिधित्व केलेला एक वर्ग उत्तरकाळचा पाऊस "ओळखतो" व स्वीकारतो, आणि प्रेस्कॉटद्वारे प्रतिनिधित्व केलेला दुसरा वर्ग प्रबळ भ्रम स्वीकारतो. त्यांनी स्वीकारलेला हा प्रबळ भ्रम एका खोट्या सुवार्तेवर आधारलेला आहे, जी मुळीच सुवार्ता नाही; आणि तो उत्तरकाळच्या पावसाच्या एका खोट्या संदेशाची

ओळख पटवितो. अशा प्रकारे, यहेज्केलमधील तिसरी घृणास्पद गोष्ट म्हणजे तम्मूजसाठी रडणाऱ्या स्त्रिया (लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमच्या मंडळ्या) होत. त्यांच्या उन्हाळ्यातील अश्रूंचा (पावसाचा) उद्देश कापणीचे फळ उत्पन्न करणे हा आहे.

उत्तरकाळातील पावसाच्या संदेशाच्या दोन प्रकारांतील भेद बायबल व स्पिरिट ऑफ प्रॉफेसी यांमध्ये सर्वत्र आढळतो. बायबल वारंवार हे दर्शविते की आज्ञाभंग करणाऱ्या लोकांपासून पाऊस रोखून धरला जातो.

ते म्हणतात, जर एखाद्या पुरुषाने आपल्या पत्नीचा त्याग केला, आणि ती त्याच्यापासून जाऊन दुसऱ्या पुरुषाची झाली, तर तो पुन्हा तिच्याकडे परत जाईल काय? त्यामुळे तो देश फारच भ्रष्ट होणार नाही काय? परंतु तू अनेक प्रियकरांबरोबर व्यभिचार केला आहेस; तरीही माझ्याकडे पुन्हा परत ये, असे परमेश्वर म्हणतो. आपले डोळे उंच स्थळी उचलून पाहा, आणि असे कोणते ठिकाण आहे ते बघ, जिथे तू व्यभिचाराने अपवित्र झाली नाहीस. मार्गाजवळ तू त्यांच्यासाठी बसत होतीस, जणू अरण्यातील अरबाप्रमाणे; आणि तू आपल्या व्यभिचारांनी व आपल्या दुष्टतेने देश अपवित्र केला आहेस. म्हणून सरी रोखून धरल्या गेल्या आहेत, आणि उत्तरकालीन पाऊस पडला नाही; आणि तुझे कपाळ वेश्येच्या कपाळासारखे झाले, तुला लज्जा वाटण्यास नकार दिलास. यिर्मया 3:1-3.

लाओदिकीया-कालीन अॅडव्हेंटवादाने 1863 मध्ये व्यभिचारिणीचे आचरण सुरू केले, आणि तेव्हापासून वर्षाव रोखून धरला गेला आहे. ते आपल्या बंडखोरीबद्दल लज्जित होण्यास नकार देतात, आणि त्या नम्रतेच्या अभावातून वेश्येचे कपाळ निर्माण होते; आणि बायबलमधील भविष्यवाणीतील ती वेश्या म्हणजे पापसत्ता होय. तिसरी पिढी ही ती जागा आहे जिथे रोमच्या वेश्येच्या चिन्हापुढे नतमस्तक होण्यासाठीची अंतिम तयारी पूर्ण केली जाते. चौथ्या पिढीसाठीची तयारी तिसऱ्या पिढीत, उत्तरवर्षाच्या बनावट संदेशाद्वारे, पूर्ण केली जाते. जसे 1863 च्या बंडखोरीप्रमाणे, आणि 1888 च्या बंडखोरीप्रमाणे, 1919 ची बंडखोरीही 11 सप्टेंबर 2001 शी संरेखित आहे; कारण त्या वेळी न्यूयॉर्क शहरातील इमारती कोसळल्या तेव्हा प्रकटीकरण अठराचा सामर्थ्यवान देवदूत अवतरला आणि खरा उत्तरवर्षाव सुरू झाला.

“उत्तरकाळाचा पाऊस देवाच्या लोकांवर पडणार आहे. एक पराक्रमी देवदूत स्वर्गातून खाली उतरणार आहे, आणि संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशित होणार आहे.” रिक्वू अँड हेराल्ड, २१ एप्रिल, १८९१.

जेव्हा उत्तरवृष्टी आरंभ झाली, तेव्हा लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझममधील प्राचीन पुरुष तिला उत्तरवृष्टी म्हणून ओळखणार नव्हते; कारण त्यांना एका खोट्या उत्तरवृष्टीच्या संदेशाने संस्कारित केले गेले होते, जो येहेज्केलाने तम्मूजसाठी रडणाऱ्या स्त्रियांद्वारे दर्शविला आहे, आणि अनुप्रयोगात तो शांती व सुरक्षिततेचा संदेश आहे.

“ज्यांच्याकडे जेवढा प्रकाश आहे त्यानुसार जे जगत आहेत, त्यांनाच अधिक प्रकाश प्राप्त होईल. आपण जर सक्रिय ख्रिस्ती सद्गुणांचे प्रकटीकरण करण्यामध्ये दररोज प्रगती करत नसू, तर उत्तरकालीन पावसात पवित्र आत्म्याची प्रकटने आपण ओळखणार नाही. तो आपल्या सभोवताली सर्वत्र असलेल्या अंतःकरणांवर पडत असेल, तरी आपण त्याला ना ओळखू, ना स्वीकारू.” Testimonies to Ministers, 507.

लोकांच्या रखवालदारांना उत्तरकालीन पावसाचे आगमन ओळखणे अशक्य होते; कारण उत्तरकालीन पावसाविषयीच्या त्यांच्या खोट्या सुवातेने, पूर्वीच्या युगांत जशी देवाच्या सामर्थ्याची प्रकटता झाली होती तशी कोणतीही प्रकटता होण्याची शक्यता नाकारली होती.

“मंडळ्यांमध्ये देवाच्या सामर्थ्याचे एक अद्भुत प्रकट होणे होणार आहे; परंतु ज्यांनी प्रभूसमोर स्वतःला नम्र केले नाही, आणि अंगीकार व पश्चात्ताप यांद्वारे हृदयाचे दार उघडले नाही, त्यांच्यावर त्याचा प्रभाव होणार नाही. पृथ्वीला देवाच्या गौरवाने प्रकाशित करणाऱ्या त्या सामर्थ्याच्या प्रकटीकरणात, ते आपल्या आंधळेपणामुळे केवळ असे काहीतरीच पाहतील, जे त्यांना धोकादायक वाटेल, असे काहीतरी जे त्यांच्या भीतीस उद्युक्त करील, आणि ते त्याचा प्रतिकार करण्यासाठी स्वतःला सज्ज करतील. कारण प्रभू त्यांच्या कल्पना व अपेक्षा यांनुसार

कार्य करीत नाही, म्हणून ते त्या कार्याला विरोध करतील. 'का,' ते म्हणतात, 'आपण देवाच्या आत्म्याला का ओळखू नये, जेव्हा आपण इतकी वर्षे या कार्यात आहोत?'—कारण त्यांनी देवाच्या संदेशांतील इशारे व विनवण्या यांना प्रतिसाद दिला नाही, तर हट्टाने असे म्हणत राहिले, 'मी धनवान आहे, संपत्तीत वाढलो आहे, आणि मला कशाचीही गरज नाही.' कौशल्य, दीर्घ अनुभव, यांमुळे मनुष्य प्रकाशाचे वाहिन्या होणार नाहीत, जोपर्यंत ते स्वतःला नीतिसूर्याच्या तेजस्वी किरणांखाली ठेवत नाहीत, आणि पवित्र आत्म्याच्या वरदानाने बोलाविलेले, निवडलेले, व तयार केलेले होत नाहीत. जेव्हा पवित्र गोष्टी हाताळणारे मनुष्य देवाच्या पराक्रमी हाताखाली स्वतःला नम्र करतील, तेव्हा प्रभू त्यांना उंचावील. तो त्यांना विवेकसंपन्न पुरुष करील—त्याच्या आत्म्याच्या कृपेने समृद्ध पुरुष. त्यांच्या स्वभावातील प्रबळ, स्वार्थी गुण, त्यांचा हट्ट, जगाच्या प्रकाशाकडून चमकणाऱ्या प्रकाशात दिसून येईल. 'मी तुझ्याकडे त्वरेने येईन, आणि तू पश्चात्ताप केला नाहीस तर तुझा दीपस्तंभ त्याच्या स्थानावरून काढून टाकीन.' जर तुम्ही पूर्ण अंतःकरणाने प्रभूचा शोध घ्याल, तर तो तुम्हांस सापडेल." Review and Herald, December 23, 1890.

यहजेकलच्या आठव्या अध्यायातील वडिलधाऱ्यांनी 1919 मध्ये शांतता व सुरक्षिततेच्या सुवार्तेचा स्वीकार केला, आणि 11 सप्टेंबर 2001 आला तेव्हा त्या वाढत्या बंडखोरीचे फळ त्यांच्या उत्तरवर्षावाच्या आगमनाची ओळख पटविण्यातील असमर्थतेत प्रगट झाले. 1989 मध्ये अंतकाळाच्या वेळी आरंभ होणाऱ्या इतिहासात, देवाने मिलेराइट चळवळीची अगदी अक्षरशः पुनरावृत्ती केली. मिलर हा एलियाचा प्रतीक होता, आणि एलियाने अहाबाला ठामपणे सांगितले होते की, एलियाच्या वचनाखेरीज पाऊस पडणार नाही.

आम्ही पुढील लेखात अँडव्हेंटिझमच्या तिसऱ्या पिढीविषयीचा आमचा विचार पुढे चालू ठेवू.

जे लोक स्वतःच्या आध्यात्मिक अधःपतनामुळे खिन्न होत नाहीत, तसेच इतरांच्या पापांबद्दल शोक करत नाहीत, ते देवाच्या मुद्रेपासून वंचित राहतील. प्रभु आपल्या दूतांना, हातात संहाराची शस्त्रे धारण केलेल्या त्या पुरुषांना, अशी आज्ञा देतो: "त्याच्या मागून नगरातून जा, आणि प्रहार करा; तुमच्या डोळ्यांनी क्षमा करू नका, आणि दया दाखवू नका: वृद्ध आणि तरुण, कुमारिका, लहान मुले आणि स्त्रिया, सर्वांचा संपूर्ण संहार करा; परंतु ज्याच्यावर चिन्ह आहे अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून सुरुवात करा. मग त्यांनी मंदिरासमोर असलेल्या वडीलजनांपासून सुरुवात केली."

"येथे आपण पाहतो की, मंडळी—परमेश्वराचे पवित्रस्थान—देवाच्या क्रोधाच्या प्रहाराचा प्रथम अनुभव घेणारी ठरली. प्राचीन पुरुष, ज्यांना देवाने महान प्रकाश दिला होता आणि जे लोकांच्या आध्यात्मिक हितांचे रक्षक म्हणून उभे होते, त्यांनी आपल्या विश्वासास तडा दिला होता. त्यांनी अशी भूमिका घेतली होती की, पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे चमत्कार आणि देवाच्या सामर्थ्याचे विशेष प्रकटीकरण आपण अपेक्षित धरू नये. काळ बदलला आहे. ही शब्दे त्यांच्या अविश्वासाला बळ देतात, आणि ते म्हणतात: परमेश्वर ना चांगले करील, ना वाईट करील. तो आपल्या लोकांवर न्यायाने भेट देण्याइतका दयाळू आहे. अशा रीतीने 'शांती आणि सुरक्षितता' हीच ती हाक आहे, जी अशा मनुष्यांकडून येते, जे पुन्हा कधीही आपला आवाज रणशिंगाप्रमाणे उंचावून देवाच्या लोकांना त्यांच्या अपराधांविषयी आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांच्या पापांविषयी दाखवणार नाहीत. हे मुक्के कुत्रे, जे भुंकणार नव्हते, तेच अपमानित झालेल्या देवाच्या न्याय्य सूडाचा अनुभव घेतात. पुरुष, कुमारिका आणि लहान मुले—सर्व एकत्र नाश पावतात."

"ज्या घृणास्पद कृत्यांसाठी विश्वासू जन उसासे टाकीत होते व रडत होते, ती सर्व केवळ मर्यादित मानवी डोळ्यांना दिसू शकणारीच होती; परंतु त्याहून कितीतरी भयंकर अशी पापे, जी शुद्ध व पवित्र देवाच्या मत्सरास उद्युक्त करीत होती, ती प्रकट झालेली नव्हती. अंतःकरणांचा महान शोधकर्ता अधर्म करणाऱ्यांनी गुप्तपणे केलेले प्रत्येक पाप जाणतो. हे लोक आपल्या फसवणुकीत सुरक्षित असल्याची भावना बाळगू लागतात आणि त्याच्या दीर्घसहनशीलतेमुळे म्हणतात की, परमेश्वर पाहत नाही; आणि मग तो पृथ्वीचा त्याग करून गेला आहे असे मानून वागतात. परंतु तो त्यांचा दांभिकपणा उघड करील, आणि जी पापे त्यांनी इतक्या जपून लपवून ठेविली होती, ती इतरांसमोर प्रकट करील."

“पद, मानमरातब किंवा सांसारिक शहाणपण यांचे कोणतेही श्रेष्ठत्व, पवित्र पदावरील कोणतेही स्थान, मनुष्यांना त्यांच्या स्वतःच्या कपटी अंतःकरणावर सोडून दिले असता तत्त्वाचा बळी देण्यापासून जतन करणार नाही. जे योग्य व धर्मी मानले गेले आहेत, तेच धर्मत्यागाचे पुढारी आणि उदासीनतेत तसेच देवाच्या कृपादानांचा दुरुपयोग करण्यात आदर्श ठरतात. त्यांच्या दुष्ट आचरणाला तो यापुढे अधिक सहन करणार नाही, आणि आपल्या क्रोधात तो त्यांच्याशी दयामायेशिवाय व्यवहार करतो.”

“ज्यांना महान प्रकाशाचा आशीर्वाद लाभला आहे आणि ज्यांनी इतरांची सेवा करताना वचनाचे सामर्थ्य अनुभवले आहे, अशांपासून प्रभु आपली उपस्थिती काढून घेतो, तेही अनिच्छेने. ते एके काळी त्याचे विश्वासू सेवक होते; त्यांच्या उपस्थितीचा आणि मार्गदर्शनाचा त्यांना विशेष लाभ झाला होता; परंतु त्यांनी त्यांच्यापासून दूर जाऊन इतरांना भ्रमात नेले, आणि म्हणून ते दैवी अप्रसन्नतेखाली आणले गेले आहेत.” Testimonies, volume 5, 211, 212.